

PERSONALITĂȚI DE VAZĂ ALE INTELECTUALITĂȚII TEHNICE DIN BASARABIA

*„Sunt puține regiuni care au atâția fruntași distinși,
dar necunoscuți opiniei publice românești, cum este Basarabia”
(Gheorghe Bezviconi)*

ȚUGULEA Andrei

inginer electrotehnic, profesor universitar, membru corespondent al Academiei Române

Este născut la 19 august 1928 în comuna Untești, județul Iași (în prezent Republica Moldova), în familia unui învățător. A absolvit școala primară în comuna Alexieni, județul Bălți (R. Moldova) -1934-1938, iar apoi Liceul Național Iași (1938-1941 și 1941-1944) și Liceul Alexandru Lahovary din Rm. Vâlcea (1944-1947). Este licențiat al Facultății de Electrotehnică a Politehnicii din București (1947-1951).

A făcut doctoratul în specialitățile: „*Bazele teoretice ale Electrotehnicii*”, secundar „*Fizica teoretică*”, (1953-1958), sub conducerea acad. prof. Remus Răduleț. Titlul tezei de doctorat: „*Calculul prin încadrare al permeanțelor în câmpuri cu simetrie*”, în care s-au utilizat metode variaționale directe, generalizate în prezent în tehnicile de calcul numeric al câmpurilor de orice fel. Este doctor docent din a.1974. Meritele obținute iau permis profesorului A. Țugulea să-și aprofundeze cunoștințele, efectuând stagii de cercetare și documentare: URSS (1963), Franța (între 1971 și 1981).

Întreaga activitate profesională este legată de Politehnica București, fiind cadru didactic universitar la Catedra de Electrotehnică a Facultății de Electrotehnică din București: asistent (1951-1957), șef de lucrări (1957-1964); conferențiar (1964-1968), profesor titular (1968). Discipline predate de bază: Electrotehnică generală; Bazele teoretice ale Electrotehnicii; Fizică generală; Fizică Atomică și Nucleară; Fizică Teoretică. A ocupat mai multe posturi de conducere, cum ar fi: Șef ai Catedrei de Electrotehnică (1972-1976; 1986-1991); decan al Facultății de Electrotehnică (1976-1984); adjunct de ministru la Ministerul învățământului (1990); Secretar de stat și șef al Departamentului Științei la Ministerul învățământului și Științei (1990-1991), membru al Guvernului României.

Experiența acumulată bogată a știut s-o transmită tinerei generații. A fost conducător de doctorat din 1964 la peste 20 de teze de doctorat. A fost cercetător științific la Institutul de Energetică al Academiei (1951-1953; 1958-1964).

Este autor a peste 100 de lucrări publicate în reviste științifice din țară și de peste hotare în domeniul electrotehnicii teoretice și electronicii. Contribuții mai deosebite: *introducerea parametrilor tranzitorii în circuitele electrice cu efect de câmp (premiul Traian Vuia al Academiei Române, 1968); ecranare electromagnetică; curenți turbionari în circuite magnetice anizotrope; aplicarea termodinamicii fenomenelor ireversibile la studiul fenomenelor de transport în semiconductoare; noua teorie cu privire la efectele energetice ale circulațiilor de puteri în regimurile nesimetrice și nesinusoidale ale sistemelor electroenergetice; ecuații bidimensionale de propagare în structuri planare de microunde.*

A fost redactor coordonator pentru „*Electrotehnica teoretică*” la Lexiconul Tehnic Român (elaborare nouă), secretar de redacție la revista „*Electrotehnica*”, redactor-șef adjunct la „*Revue Roumaine des Sciences Techniques*”.

Senator de Sibiu al Partidului Democrat (FSN), (din 27 sept. 1992); membru al comisiei permanente pentru învățământ și știință a Senatului României.

Membru corespondent al Academiei Române (din 18 decembrie 1991).

Membru al Asociației inginerilor electricieni și electroniști americani (IEEE) (1991).

Rubrică susținută de Valeriu Dulgheru